

Jeg citerer Bladet, som siger, at Hr. Sylow straks, da han fik Arrestanten for sig, sagde til ham: „Vi to kunne godt være du's, for du er jo en Morder.“ Derefter sagde Hr. Sylow bestændig „du“ til ham. Hele Tønnen i Forhørerne karakteriserer Bladet derigennem, at det siger, at det mest betegnende er det, at Sylow i Almindelighed ellers gerne endte sine Forhør med at raabe: „Herud med ham, den Morder!“ „Herud med ham, den Slubbert!“ — Disse Bestyldninger, som have været offentligt fremsatte, ere stadig forblevne uimodsagte, og der er ikke blevet anlagt Sag mod det Blad, som fremsatte dem. Samme Dag, som disse Bestyldninger fremsattes, skriver Bladet, at det er gaaet saaledes til, at medens den arresterede Mejerist, hvis Navn for øvrigt var Mathiesen, sad i Arresten, kom han til at tale med en anden Fange, som skulde løslades, og som ikke havde noget at leve af, naar han kom ud af Arresten. Mathiesen tilbød da at give den Arrestant, som skulde løslades, 2 Kr., men maatte bede Arrestforvareren om at udbetale dem, da Mejeristens Tøj var taget fra ham, og han var isørt Arrestklæder, hvilket ogsaa var en ganske uundvendig Foranstaltning. Saa bleve de 2 Kr. udbetalte, og for at vise en Opmærksomhed igen, overlod den løsladte Fange Mejeristen en Bog, formodentlig for at han kunde læse i den. Herover blev Hr. Sylow saa forbitret, at han efter Bladets uimodsagte Fremstilling vilde idømme Manden 12 Slag Røtting; men han forligte sig dog med ham paa den Maade, at Hr. Sylow med sin Haand tilføjede ham en Kusning, altsaa slog ham paa hans Kind. Hr. Sylow gif altsaa endog saa saa vidt, at han lagde Haand paa Arrestanten. Bladet skildrer endvidere en Nat i Cellen, hvor det er gaaet saaledes til, at den bekendte Vedsager af Hr. Sylow, Overbetjent Valdemar Petersen, kommer ind til Arrestanten, som lige er falden i Søvn, vækker ham og raaber til ham — jeg citerer Bladets egne Ord —: „Staa nu op som et Menneske!“ Arrestanten vil saa rejse sig; men Betjenten siger saa til ham: „Nej læg dig, men bekendt alt!“ Og i det samme han sagde disse Ord, slog han Afen af sin brændende Cigar, saa den slog Gnister, og svingede den rundt i Arresten og sagde: „Kan du se! Mejeriet brænder, og Mejeristen brænder. Kan du se det?“ Dette var altsaa arrangeret — saaledes fremstiller Bladet det ogsaa i sine Bestyldninger — for at fremkalde psykologisk Virkning paa Arrestanten, for at forstrække og imponere ham, for at saa ham til at give et Klageraab fra sig, sige ja eller lig-

nende, et Ord, som man kunde hæfte sig ved og hage sig ved, for derefter at kunne fastholde hans Tilstaaelse. Den 12te November sluttede Aalborg Amtstidende saa sine Angreb, idet den skildrer, hvorledes Kommissionen uden Resultat er gaaet paa Sigt paa Mejeristens Hjemegn for at høre et eller andet ufordelagtigt om ham, men bestændig har haft Uheld med sig og faaet den Erklæring hos hvem de forhøre sig, at han er en tilfældig og retsstaffen Mand, og Bladet ophjser endvidere, hvorledes en Deputation af ansete Mænd paa Mandens Hjemegn gaar til Hr. Sylow og saar Audiens hos ham og erklærer, at det er med Urette, at han arresterer den Mand, idet han er ganske skyldfri. Denne Mand, der er arresteret og behandlet saaledes, maa Hr. Sylow efter 6 Ugers Forløb give fri som uskyldig. Manden er altsaa en Mand, som i kvalificeret Grad er uskyldig i Branden af Mejeriet i Romdrup; alle vi andre kunne i en ganske anden Grad være skyldige deri, om os er det jo ikke blevet undersøgt i 6 Uger med alle de Midler, man har til Raadighed, om vi ikke have brændt Mejeriet af, saaledes som man har gjort over for denne Mand. Men alligevel har denne Mand naturligvis i den offentlige Mening en Hage ved sig, thi det er ogsaa en af Ubehagelighederne ved, at man uden Grund eller uden tilstrækkelig Forsigtighed foretager Arrestationer, at det hænger alligevel ved en Mand, at han har været arresteret. Men jeg maa nu tillade mig at fremhæve, at det selvfølgelig var uundvendigt, at man pinte denne Mand, og haanede ham ved at give ham Haandjern paa, og paa denne ostentative Maade førte ham som en med Haandjern forshnet Forbryder fra Romdrup gennem Aalborg By til Arresten. Men det er endvidere i Strid med Lovgivningen og med Arrestreglementet, at man rører Knapperne af hans Bukser, og at man overfalder ham med Skældsord. Det er i Strid med Arrestreglementet, at man lader ham nøjes med Fangekost, til Trods for, at der bliver tilbudt Ekstraforplejning. Det er selvfølgelig i Strid med Arrestreglementet og med al Lovgivning, at Hr. Sylow tillader sig at give ham en Kusning, og det er selvfølgelig ogsaa ganske i Strid med Lovgivningens Mand, at man tillader sig at opføre saadanne Brandscener, som jeg her har omtalt, for derved at fremkalde en Tilstaaelse. Og jeg maa saa tillade mig endvidere at bemærke, at disse Bestyldninger, som fremsattes i Dagene mellem den 9de og den 12te November, fremsattes paa et Tidspunkt, hvor Hr. Sylow lige havde erhvervet den af mig